

VO THI NHU MAI – A QUIET FLAME AMONG FELLOW ARTISTS

At the recent literary gathering, Vo Thi Nhu Mai made her debut appearance, not with loud declarations, but with a quiet presence that left a warm impression. As a first-time participant, she spent much of the time observing and absorbing the atmosphere around her. Though she spoke little, her attentiveness and gentle smile spoke volumes.

During the program, while others were caught in the bustle of performances and interactions, Võ Thị Như Mai moved gracefully between people, offering small yet thoughtful gestures. One such act stood out: she personally handed each participant a small card with their name written on it, a simple but touching effort to acknowledge and welcome everyone. It was a beautiful moment of connection, reminding us that care and presence can sometimes be more powerful than words.

Her demeanour was soft-spoken, but her actions carried sincerity. Many noted her warm energy, quietly friendly, respectful, and keen to understand the nuances of the gathering. In a space often vibrant with creative voices, Vo Thi Nhu Mai's quiet kindness was like a calm note in a symphony, and her presence undoubtedly enriched the experience for all who were there.

The literary festival itself was a rich and colourful celebration of poetic voices from around the world. Held in a welcoming space filled with music, laughter, and multilingual readings, it brought together poets, translators, musicians, and friends of literature to share work, ideas, and cross-cultural conversations. Each segment of the program was crafted with care, blending each cultural literature with international voices, allowing a beautiful dialogue of language and soul.

Vo Thi Nhu Mai, though initially quiet, contributed meaningfully to this shared space. She took to the microphone and read her original poem **“The Song of Life”** in both Vietnamese and English, offering the audience a sincere glimpse into her poetic world. Her delivery was gentle yet confident, her words soaring with listeners across language boundaries. It was a moment of quiet power, her voice steady, her poem luminous.

In another generous act of cultural exchange, Võ Thị Như Mai also read a poem titled **“Enjoy”** by Greek poet **Eva Lianou Petropoulou**, further knitting the threads of international friendship. Her choice to present not only her own work but also honour another poet reflected the very spirit of the gathering: connection through words, across cultures, in mutual respect. For a first-time participant, Võ Thị Như Mai left a lasting impression, not just with her poems, but with her grace.

Poem: THE SONG OF LIFE

Poet: Vo Thi Nhu Mai

From: Western Australia

If we knew spring would never return
To strum its notes along our wandering path
If we knew the journey would drift afar
If eternity called with a sudden breath

If we knew beauty could never be touched
Nor seen through deep brown eyes
If we knew those blue clouds in the heights
Were but a rain falling down with passion

If we knew life would bring grace and blessing
Or a simple lesson in a night of getting lost
If we knew our hearts could be fragile
If we knew sorrow could sing a tender lullaby

If we knew foamy waves carrying silent love
If we knew sunlight shining on brief blooms
If we knew presence is just a passing moment
The moment a rosebud resting upon our lips

If we knew the song of life itself
Could be a pain that healing never finds
If we knew joy in every word we write
An afternoon translates a lifetime into poetry

Copyright @ Vo Thi Nhu Mai

Poem: "Enjoy!"

Poet: Eva PETROPOULOU Lianou

From: Greece

As a child
I discover the city lights
Buildings without trees
Water without fishes
The magic city I born
Was a fake town
No masters
No angels
As a child
I sing a lullaby
Every second
My life become a miracle
Hope to get a rainbow
Wait to travel with a unicorn
As Theseus make the world around
For a love
For a word that nobody understand
Filotimo

Copyright @ Eva PETROPOULOU Lianou.

VO THI NHU MAI – ТИХОЕ ПЛАМЯ СРЕДИ КОЛЛЕГ-ХУДОЖНИКОВ

На недавнем литературном собрании Во Тхи Нху Май дебютировала не с громкими заявлениями, а с тихим присутствием, которое оставило теплое впечатление. Как участница впервые, она провела большую часть времени, наблюдая и впитывая атмосферу вокруг себя. Хотя она говорила мало, ее внимательность и мягкая улыбка говорили о многом.

Во время программы, пока другие были захвачены суетой выступлений и взаимодействий, Во Тхи Нху Май грациозно перемещалась между людьми, делая небольшие, но вдумчивые жесты. Один такой поступок выделялся: она лично вручила каждому участнику небольшую карточку с написанным на ней именем, простая, но трогательная попытка признать и поприветствовать каждого. Это был прекрасный момент связи, напомнивший нам, что забота и присутствие иногда могут быть сильнее слов.

Ее манера поведения была мягкой, но ее действия несли искренность. Многие отметили ее теплую энергию, тихое дружелюбие, уважительность и стремление понять нюансы собрания. В пространстве, часто наполненном творческими голосами, тихая доброта Во Тхи Нху Май была как спокойная нота в симфонии, и ее присутствие, несомненно, обогащало впечатления для всех, кто там был.

Сам литературный фестиваль был богатым и красочным празднованием поэтических голосов со всего мира. Проводимый в гостеприимном пространстве, наполненном музыкой, смехом и многоязычными чтениями, он объединил поэтов, переводчиков, музыкантов и друзей литературы для обмена работами, идеями и межкультурными беседами. Каждый сегмент программы был создан с заботой, смешивая каждую культурную литературу с международными голосами, позволяя создать прекрасный диалог языка и души.

Во Тхи Нху Май, хотя изначально была тихой, внесла значимый вклад в это общее пространство. Она вышла к микрофону и прочитала свое оригинальное стихотворение «Песнь жизни» на вьетнамском и английском языках, предлагая аудитории искренний взгляд на ее поэтический мир. Ее подача была нежной, но уверенной, ее слова парили среди слушателей, преодолевая языковые границы. Это был момент тихой силы, ее голос был ровным, ее стихотворение светлым.

В другом щедром акте культурного обмена Во Тхи Нху Май также прочитала стихотворение под названием «Наслаждайтесь» греческой поэтессы Эвы Лиану Петропулу, еще больше скрепив нити международной дружбы. Ее выбор представить не только свою собственную работу, но и почтить память другого поэта отразил сам дух собрания: связь через слова, через культуры, во взаимном уважении. Для впервые участвовавшей в мероприятии Во Тхи Нху Май оставила неизгладимое впечатление не только своими стихами, но и своей грацией.

Стихотворение: ПЕСНЯ ЖИЗНИ

Поэт: Во Тхи Нху Май

Откуда: Западная Австралия

Если бы мы знали, что весна никогда не вернется

Чтобы играть ее ноты на нашем блуждающем пути

Если бы мы знали, что путешествие унесет нас вдаль

Если бы вечность позвала внезапным дыханием

Если бы мы знали, что красоту невозможно потрогать

Или увидеть сквозь глубокие карие глаза

Если бы мы знали, что эти синие облака в вышине

Были всего лишь дождем, падающим со страстью

Если бы мы знали, что жизнь принесет благодать и благословение

Или простой урок в ночь заблудиться

Если бы мы знали, что наши сердца могут быть хрупкими

Если бы мы знали, что печаль может петь нежную колыбельную

Если бы мы знали, что пенистые волны, несущие безмолвную любовь

Если бы мы знали, что солнечный свет сияет на коротких цветах

Если бы мы знали, что присутствие — всего лишь мимолетное мгновение

Момент, когда бутон розы ложится на наши губы

Если бы мы знали, что песня самой жизни

Может быть болью, которую никогда не исцелить

Если бы мы знали радость в каждом написанном нами слове

Один день превращает жизнь в поэзию

Авторские права @ Vo Тхи Нху Май

**VO THI NHU MAI – MIA ΣΙΩΠΛΗΝ ΦΛΟΓΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ
ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ**

Στην πρόσφατη λογοτεχνική συγκέντρωση, η Vo Thi Nhu Mai έκανε την πρώτη της εμφάνιση, όχι με δυνατές δηλώσεις, αλλά με μια ήσυχη παρουσία που άφησε μια θερμή εντύπωση. Ως συμμετέχουσα για πρώτη φορά, πέρασε μεγάλο μέρος του χρόνου παρατηρώντας και απορροφώντας την ατμόσφαιρα γύρω της. Αν και μιλούσε λίγο, η προσοχή και το απαλό της χαμόγελο έλεγαν πολλά.

Κατά τη διάρκεια του προγράμματος, ενώ άλλοι ήταν παγιδευμένοι στη φασαρία των παραστάσεων και των αλληλεπιδράσεων, η Võ Thị Nhu Mai κινούνταν με χάρη ανάμεσα στους ανθρώπους, κάνοντας μικρές αλλά στοχαστικές χειρονομίες. Μια τέτοια πράξη ξεχώρισε: έδωσε προσωπικά σε κάθε συμμετέχοντα μια μικρή κάρτα με το όνομά του γραμμένο πάνω της, μια απλή αλλά συγκινητική προσπάθεια να αναγνωρίσει και να καλωσορίσει όλους. Ήταν μια όμορφη στιγμή σύνδεσης, που μας υπενθύμισε ότι η φροντίδα και η παρουσία μπορεί μερικές φορές να είναι πιο ισχυρές από τα λόγια.

Η συμπεριφορά της ήταν ήρεμη, αλλά οι πράξεις της έφεραν ειλικρίνεια. Πολλοί παρατήρησαν τη ζεστή ενέργειά της, την ήσυχα φιλική, σεβαστή και πρόθυμη να κατανοήσει τις αποχρώσεις της συγκέντρωσης. Σε έναν χώρο που συχνά έσφυζε από δημιουργικές φωνές, η ήσυχη καλοσύνη της Vo Thi Nhu Mai ήταν σαν μια ήρεμη νότα σε μια συμφωνία, και η παρουσία της αναμφίβολα εμπλούτισε την εμπειρία για όλους όσους ήταν εκεί.

Το ίδιο το λογοτεχνικό φεστιβάλ ήταν ένας πλούσιος και πολύχρωμος εορτασμός ποιητικών φωνών από όλο τον κόσμο. Πραγματοποιήθηκε σε έναν φιλόξενο χώρο γεμάτο μουσική, γέλιο και πολύγλωσσες αναγνώσεις, έφερε κοντά ποιητές, μεταφραστές, μουσικούς και φίλους της λογοτεχνίας για να μοιραστούν έργα, ιδέες και διαπολιτισμικές συζητήσεις. Κάθε τμήμα του προγράμματος ήταν φτιαγμένο με προσοχή, συνδυάζοντας κάθε πολιτιστική λογοτεχνία με διεθνείς φωνές, επιτρέποντας έναν όμορφο διάλογο γλώσσας και ψυχής.

Η Vo Thi Nhu Mai, αν και αρχικά ήσυχη, συνέβαλε ουσιαστικά σε αυτόν τον κοινό χώρο. Πήρε το μικρόφωνο και διάβασε το πρωτότυπο ποίημά της «Το Τραγούδι της Ζωής» τόσο στα βιετναμέζικα όσο και στα αγγλικά, προσφέροντας στο κοινό μια ειλικρινή ματιά στον ποιητικό της κόσμο. Η εκφώνησή της ήταν απαλή αλλά και γεμάτη αυτοπεποίθηση, τα λόγια της ανέβηκαν στα ύψη με τους ακροατές πέρα από τα γλωσσικά όρια. Ήταν μια στιγμή ήσυχης δύναμης, η φωνή της σταθερή, το ποίημά της φωτεινό. Σε μια άλλη γενναϊόδωρη πράξη πολιτιστικής ανταλλαγής, η Võ Thị Nhu Mai διάβασε

επίσης ένα ποίημα με τίτλο «Απολαύστε» της Ελληνίδας ποιήτριας Εύας Λιανού Πετροπούλου, πλένοντας περαιτέρω τα νήματα της διεθνούς φιλίας. Η επιλογή της να παρουσιάσει όχι μόνο το δικό της έργο αλλά και να τιμήσει μια άλλη ποιήτρια αντανakλούσε το ίδιο το πνεύμα της συγκέντρωσης: σύνδεση μέσω λέξεων, μεταξύ πολιτισμών, με αμοιβαίο σεβασμό. Για μια συμμετέχουσα για πρώτη φορά, η Võ Thị Nhu Mai άφησε μια διαχρονική εντύπωση, όχι μόνο με τα ποιήματά της, αλλά και με τη χάρη της. Ποίημα: ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ποιήτρια: Vo Thi Nhu Mai

Από: Δυτική Αυστραλία

Αν ξέραμε ότι η άνοιξη δεν θα επέστρεφε ποτέ
Για να ηχογραφήσουμε τις νότες της στο μονοπάτι της περιπλάνησης
Αν ξέραμε ότι το ταξίδι θα έφευγε μακριά
Αν η αιωνιότητα καλούσε με μια ξαφνική ανάσα

Αν ξέραμε ότι η ομορφιά δεν μπορούσε ποτέ να αγγιχτεί
Ούτε να φανεί μέσα από βαθιά καστανά μάτια
Αν ξέραμε ότι αυτά τα μπλε σύννεφα στα ύψη
Ήταν απλώς μια βροχή που έπεφτε με πάθος

Αν ξέραμε ότι η ζωή θα έφερνε χάρη και ευλογία
Ή ένα απλό μάθημα σε μια νύχτα απώλειας
Αν ξέραμε ότι οι καρδιές μας μπορούσαν να είναι εύθραυστες
Αν ξέραμε ότι η θλίψη μπορούσε να τραγουδήσει ένα τρυφερό νανούρισμα

Αν ξέραμε ότι αφρώδη κύματα κουβαλούσαν σιωπηλή αγάπη
Αν ξέραμε ότι το φως του ήλιου λάμπει σε σύντομα άνθη
Αν ξέραμε ότι η παρουσία είναι απλώς μια στιγμή που περνάει
Η στιγμή που ένα μπουμπούκι τριαντάφυλλου ακουμπάει στα χείλη μας

Αν ξέραμε το τραγούδι της ίδιας της ζωής
Θα μπορούσε να είναι ένας πόνος που η θεραπεία δεν βρίσκει ποτέ
Αν ξέραμε χαρά σε κάθε λέξη που γράφουμε
Ένα απόγευμα μεταφράζει μια ζωή σε ποίηση

Πνευματικά δικαιώματα @ Vo Thi Nhu Mai

Ποίημα: «Απόλαυσε!»

Ποιήτρια: Εύα ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ Λιανού

Από: Ελλάδα

Ως παιδί

Ανακαλύπτω τα φώτα της πόλης

Κτίρια χωρίς δέντρα

Νερό χωρίς ψάρια

Η μαγική πόλη που γεννήθηκα

Ήταν μια ψεύτικη πόλη

Χωρίς αφέντες

Χωρίς αγγέλους

Ως παιδί

Τραγουδάω ένα νανούρισμα

Κάθε δευτερόλεπτο

Η ζωή μου γίνεται ένα θαύμα

Ελπίζω να αποκτήσω ένα ουράνιο τόξο

Περιμένω να ταξιδέψω με έναν μονόκερο

Όπως ο Θησέας φτιάχνει τον κόσμο γύρω

Για μια αγάπη

Για μια λέξη που κανείς δεν καταλαβαίνει

Φιλότιμο

Πνευματικά δικαιώματα @ Εύα ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ Λιανού.

